خبر

تغییر الگوی مصرف انرژی؛ ضرورتی اجتناب‌ناپذیر

شانا: حسینعلی محمدحسینی، مدیر برنامه‌ریزی تلفیقی شرکت ملی گاز ایران، براین باور است که ورود صنعت گاز به عرصه صادرات و تغییر در الگوی مصرف انرژی کشور، ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است.

او همچنین بر لزوم توسعه زنجیره واحدهای پتروشیمی تاکید بسیار دارد، زیرا معتقد است این مهم می تواند نقشی بسزا در بهبود عملکرد صنایع داخلی و صادرات گاز داشته باشد. او درباره توانایی ایران به لحاظ برخورداری از ذخایر گاز در جهان و مقدار تولید و مصرف گفت: براساس گزارش شرکت ملی نفت ایران، ایران با بیش از ۳۲ تریلیون مترمکعب ذخایر گاز باقیمانده، سهمی معادل ۱۶/۶ درصد از کل ذخایر اثبات‌شده گاز جهان را در اختیار دارد و براساس گزارش بررسی آماری شرکت بی‌پی در سال ۲۰۱۹، از این منظر در رتبه دوم جهانی قرار دارد. به گفته محمدحسینی، در سطح ملی نیز گاز طبیعی با اختصاص سهم بیش از ۷۵ درصد در سبد انرژی اولیه، به‌عنوان کلیدی‌ترین حامل انرژی کشور مطرح است: «با توجه به سیاست اتخاذشده در سه دهه گذشته مبنی بر توسعه گازرسانی به اقصی‌نقاط کشور و جایگزینی آن با سوخت‌های مایع به‌منظور بهره‌برداری عموم مردم از گاز طبیعی و صادرات فرآورده‌های نفتی، در کنار عواملی مانند سطح پایین بهره‌وری انرژی در نیروگاه‌ها، صنایع عمده، ساختمان‌ها و درصد بالای تلفات انرژی در زنجیره تولید، شرایط به سمت افزایش قابل توجه مصرف گاز طبیعی سوق یافته است.» او گفت: بحث توجه بیشتر به مصرف گاز نسبت به دیگر حامل‌های انرژی، موضوعی است که نه در چند ماه اخیر بلکه در دو دهه گذشته به دلیل مطالبات اجتماعی و ملاحظات محیط زیستی در سطح جهانی به‌ویژه در کشورهای توسعه‌یافته بیشتر مورد توجه واقع شده‌است. مدیر برنامه‌ریزی تلفیقی شرکت گاز با بیان اینکه ما متناسب با حجم ذخایر گاز طبیعی که داریم باید سهم مشخصی از تجارت گاز دنیا را داشته باشیم، گفت: چه با خط لوله چه با گاز طبیعی مایع شده (ال ان جی) یا هر روش مرسوم دیگر. اکنون مطابق اسناد بالادستی مصوب، ایران باید ۸ تا ۱۰ درصد تجارت گاز دنیا یعنی بیش از ۱۰۰ میلیارد مترمکعب از سبد تجارت گاز دنیا را در اختیار داشته باشد، اما بنا به دلایلی، نیل به این هدف تاکنون میسر نشده است.

او افزود: از این رو اکنون ضرورت اینکه با هدف صادرات گاز و ورود به بازارهای جهانی، دست به اصلاح قوانین و مقررات زده شود، بیش از هر موضوع دیگری برای صنعت گاز کشور ملموس است. در عصر حاضر، به نوعی امنیت و اقتصاد ما با مصرف گاز در هم تنیده شده است. اغلب نهادهای معتبر بین‌المللی فعال در انرژی معتقدند عصر حاضر عصر گاز است، بنابراین شایسته و بایسته است به صنعت گاز با یک رویکرد حاکمیتی مبتنی بر اصول اقتصادی باور داشته باشیم و تمام ملزومات رسیدن این شرکت به سطح بین‌المللی را فراهم کنیم. به‌طور مشخص باید سیاستگذاری متفاوت نسبت به گذشته در دو بخش عرضه و تقاضای گاز در کشور انجام شود. به عقیده محمدحسینی، ضرورت دارد نقش بنگاه‌داری اقتصادی پررنگ‌تر شود: «اقدام‌های مهمی مانند اصلاح اساس‌نامه شرکت ملی گاز ایران که صرف‌نظر از رویکرد خدماتی و افزایش رفاه خانوار، بتواند اهداف اقتصادی خود را داشته و دولت را از سود صادرات بهره‌مند ساخته و شرکت‌های خصوصی را به سودآوری برساند، از اهم این موارد است.» او گفت: خوشبختانه رویکرد وزارت نفت و شرکت ملی گاز ایران، افزایش سهم صادراتی گاز است، به‌طوری که در پنج ماه نخست امسال در مقایسه با ۵ ماه مشابه پارسال، رشد ۱۹ درصدی صادرات گاز را داشته‌ایم، اما واقعیت این است که به دلیل اینکه اقتصاد ما (به‌ویژه در بخش صنایع) وابسته به گاز شده، از این رو فرصت‌های صادراتی را از دست داده‌ایم. او افزود: از طرفی، خیلی از صنایع سنگین و عمده ما به گاز وابسته شده و بسیاری هم سودآوری‌شان به‌واسطه آن است که بتوانند از خوراک با قیمت پایین استفاده کنند. اگر تخصیص گاز به این صنایع با قیمت قابل رقابت و با هزینه فرصت صادراتی باشد، بسیاری از بنگاه‌های اقتصادی ما زیان‌ده به نظر می‌آیند. بنابراین تا زمانی که نتوانیم با مدیریت مصرف و توزیع بهینه گاز، ذخیره‌ای از این انرژی پاک را داشته باشیم، نمی‌توانیم تلاش چندانی برای گرفتن سهم بیشتر در تجارت جهانی گاز داشته باشیم. محمدحسینی با بیان اینکه با توجه به اهمیت روزافزون توسعه صنعت گاز در اقتصاد کشور، لازم است تدابیر جدی در حوزه انرژی کشور اتخاذ و اجرا شود، گفت: «بهینه‌سازی مصرف گاز در بخش‌های مختلف اقتصاد و حمایت از توسعه شرکت‌های دانش‌بنیان، استارت‌آپ‌ها و شرکت‌های خدمات انرژی از جمله سیاست‌هایی است که می‌تواند در اجرای این منظور مدنظر قرار گیرد. در همین ارتباط، ضروری است با تعیین معیارهای لازم، ابزارهای حمایتی متوجه مؤثرترین و کارآمدترین شرکت‌های دانش‌بنیان که بیشترین اثرگذاری را در توسعه صنعت به عهده دارند، شود.» مدیر برنامه‌ریزی تلفیقی شرکت ملی گاز گفت: در عین حال، توسعه صنعت گاز و ارتقای منافع ملی نیازمند هماهنگی همه بخش‌ها در استفاده بهینه از منابع گاز طبیعی (افزایش بازده مصرف گاز طبیعی) و همچنین همراهی مردم در بهینه‌سازی مصرف است. مدیریت مصرف و کاهش شدت مصرف انرژی یکی از رئوس چرخش‌های تحول‌آفرین در سند تحول دولت مردمی است که به‌منظور ایجاد تغییر مطلوب در زیرساخت انرژی کشور پیش‌بینی شده است.

«دنیای اقتصاد» سناریوهای مقابله غرب با اوپک پلاس را بررسی کرد

«اوکات»؛ حامی مصرف‌کنندگان نفتی

دنیای اقتصاد - فرزین محمدی: «شاید آخرین شانسمان برای جلوگیری از بحران اقلیمی باشد»، «دنیا قصد به صلیب کشیدن ما را دارد». اولی صحبت‌های رئیس‌جمهور آمریکا و دومی جمله وزیر انرژی عربستان سعودی هستند که مناسبات بازار انرژی را به‌خوبی نشان می‌دهند. بعد از تصمیم به کاهش تولید ۲ میلیون بشکه‌ای در روز توسط اوپک پلاس، عملا مناسبات ایالات متحده با متحد دیرین خود در خاورمیانه، یعنی عربستان سعودی، کاملا عوض شد. با وجود اینکه در آمریکا قانون «نوپک» که از حمایت هر دو حزب برخوردار است وارد کنگره شده، کارشناسان معتقدند به «سازمانی که از مصرف‌کنندگان نفت حمایت کند» نیاز است. یکی از این کارشناسان در گفت‌وگو با بلومبرگ «اوکات» را پیشنهاد کرده است؛ سازمانی که بهای نفت را در بازه‌ای «مقرون به‌صرفه و ایمن» نگه خواهد داشت.

■ تقابل در مصر

رئیس‌جمهور آمریکا در شرم‌الشیخ از لزوم محافظت از «امنیت اقلیمی و محیطی» گفت و تسریع در جایگزینی انرژی‌های پاک به‌جای سوخت‌های فسیلی؛ اما از صحبت‌های نماینده عربستان این‌گونه برمی‌آید که کشورهای شناور بر ذخایر نفت، قصد تاخیر این «انتقال انرژی» را دارند.

به گزارش رویترز، بایدن در اجلاس شرم‌الشیخ گفت: «بحران اقلیمی درباره امنیت انسان، امنیت اقتصادی، امنیت محیطی، امنیت ملی و زندگی کره زمین است. من می‌توانم به عنوان رئیس‌جمهور ایالات متحده آمریکا اینجا بایستم و با اطمینان بگویم این کشور تا سال ۲۰۳۰ به اهداف منتشر کرده درمورد توافق اقلیمی دست پیدا خواهد کرد.» این سخن را رئیس‌جمهور کشوری می‌گوید که دومین تولیدکننده گازهای گلخانه‌ای جهان است. به عقیده رئیس‌جمهور آمریکا، کاهش ۳۰ درصدی تولید متان می‌تواند «آخرین شانس» برای جلوگیری از فجایع زیست‌محیطی باشد. کاهش تولید متان یکی از اهدافی بود که کشورهای شرکت‌کننده در تفاهم‌نامه پاریس در سال ۲۰۱۵ بر سر آن به توافق رسیدند. به گفته بایدن، بحران‌های کنونی «ازجمله حمله روسیه به اوکراین» بهانه خوبی برای کاهش فعالیت‌های اقلیمی نیست. در همین حین، وزیر انرژی عربستان سعودی معتقد است دنیا قصد «به صلیب کشیدن پادشاهی سعودی» را دارد. به گفته عبدالعزیز بن‌سلمان در نشست (COP27) اقلیمی که در شرم‌الشیخ که در مصر برگزار شده است، عربستان «فعالیت‌ها و سرمایه‌گذاری‌ها در حوزه انرژی تجدیدپذیر کشورها را زیر نظر دارد». به گفته این شاهزاده سعودی، عربستان تا سال ۲۰۶۰ به نقطه «بدون کربن» خواهد رسید: «البته امیدما این است که زودتر از این تاریخ به هدف برسیم.» کمی به عقب برگردیم، زمانی که اوپک پلاس با رهبری غیررسمی روسیه و عربستان برای حمایت از قیمت‌ها، میزان تولید روزانه نفت را ۲ میلیون بشکه کاهش داد. بایدن پس از تزریق نفت به بازار از محل ذخایر استراتژیک این کشور، آن را «اقدامی کوته‌بینانه در زمانی حساس» خواند.

■ سناریوهای روی میز

دو سناریو برای مقابله غرب با سیاست‌های اوپک پلاس وجود دارد: تصویب نوپک و تشکیل اوکات. هنوز چند روزی از سفر رئیس‌جمهور آمریکا به عربستان با هدف افزایش تولید و کاهش قیمت نگذشته بود که خبر تفاهم دو عضو اوپک پلاس، یعنی عربستان و روسیه، تمامی مناسبات را بهم زد؛ پیمانی که محورهای آن دقیقا مخالف خواسته‌های رئیس‌جمهور آمریکا بود و ماحصل آن کاهش تولید روزانه ۲ میلیون بشکه‌ای و اجماع در غرب مبنی بر «لزوم ناپدید شدن اوپک». دولت آمریکا آن را «اقدامی کوته‌بینانه» خوانده و قانون نوپک که «مصونیت قضایی و حاکمیتی کشورهای صادرکننده نفت» را لغو می‌کند به کنگره فرستاده است؛ قانونی که «قدرت انحصار» این کشورها در بازار را تحت‌الشعاع قرار می‌دهد. همچنین یکی از کارشناسان انرژی از لزوم تشکیل «اوکات» گفته است، سازمانی در مقابل «اوپک» برای حمایت از مصرف‌کنندگان. به نظر می‌رسد بازیگران صنعت نفت باید منتظر بازاری بدون «اوپک» باشند.

■ جمهوری‌خواه و دموکرات حامی نوپک

ولیعهد عربستان سعودی در پیمانی با ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه، تفاهمی آمریکایی - عربی بین بایدن و بن‌سلمان مبنی بر کاهش قیمت را عملا نابود کرد. کاهش قیمت‌ها با فرمان و نقشه‌راهی که بایدن مشخص کرده بود، به عقیده کارل پوپ، تحلیلگر انرژی، با یک واقعیت ساده مترادف است: «اوپک پلاس باید از بین برود.» این کارشناس انرژی در بلومبرگ درمورد توانایی کشورهای اوپک پلاس برای کنترل قیمت نفت گفت: «کارتل‌های نفتی سعی دارند مونوپولی و انحصار قیمتی ایجاد کنند؛ امری که بر برنامه‌های تغییرات اقلیمی تاثیر می‌گذارد. به نظر می‌رسد آخرین ماموریت آن‌ها به زانو درآوردن آخرین شانس برای رهایی از فاجعه زیست‌محیطی است.»

با کاهش عرضه روزانه ۲ میلیون بشکه‌ای، آن هم درحالی که هر بشکه نفت ۹۰ دلار خرید و فروش می‌شود، کنترل قیمت هر دو شاخص، یعنی برنت و وست‌تگزاس، در دست کشورهای اوپک پلاس قرار گرفته است. درحالی هدف این کشورها قفل کردن بهای نفت روی ۱۰۰ دلار است که رئیس‌جمهور آمریکا ۶۰ دلار را هدف قرار داده بود. این اقدام اوپک پلاس اقتصاد کشورها را تحت فشار می‌گذارد، آن هم درحالی که همین الان با مشکلات زیادی مثل تورم، کمبود مواد غذایی و همچنین تامین مواد اولیه زنجیره تولید دست‌وپنجه نرم می‌کنند. افزایش قیمت نفت تنها به نفع روسیه و عربستان نیست؛ ایران و ونزوئلا نیز از این افزایش قیمت سود خواهند برد.

پوپ معتقد است: «این نظریه که در صورت جهش بهای نفت آمریکا مجبور است کاسه چه‌کنم دست بگیرد به‌شدت غلط است.» اوپک پلاس زمانی اقدام به کاهش تولید کرد که دنیا درحال سرمایه‌گذاری برای فاصله از سوخت‌های فسیلی است: «ظهور خودروهای الکتریکی چشم‌انداز سقوط دراماتیک سقوط تقاضای نفت را ترسیم کرده بود. تصویری که برای کشورهای صادرکننده نفت و متحدانش به‌صورت یک چالش درآمد.»

مصوبه‌ای تحت عنوان «قانون لغو مصونیت حاکمیتی و قضایی شرکت‌های صادرکننده نفت» موسوم به نوپک (NOPEC) در حال بررسی است. قانونی که مصونیت شرکت آرامکوی عربستان سعودی و همچنین متحدان را نابود می‌کند. اگر اروپا و آمریکا این قانون را بپذیرند، توانایی کشورهایی مثل عربستان سعودی، روسیه و تمامی دولت‌هایی که از جهش قیمت نفت حمایت می‌کنند، از هم می‌پاشد؛ درست مثل قیمت نفت.

قانونی که از پشتیبانی و حمایت هر دو حزب ایالات متحده آمریکا در کنگره برخوردار است. طیف کشورهای اوپک پلاس گسترده است؛ به‌گونه‌ای که از نیجریه تا عراق عضو آن هستند و به عقیده پوپ «مثل هر کارتل دیگری نقطه‌ضعف آن همان نقطه‌قوتش است، یعنی اعضای اوپک پلاس. اگر دولت آمریکا این ابزار را به دست بیاورد شاید برخی کشورهای اوپک پلاس اعتراض کنند اما بعید است تاثیری در نتیجه داشته باشد.»

■ اوکات؛ جایگزین اوپک پلاس

پوپ معتقد است آمریکا و اتحادیه اروپا باید سازمانی ضدکارتل و ضد انحصار که به حقوق تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان احترام می‌گذارد، جایگزین اوپک پلاس کنند. سازمانی مثل «سازمان حمل‌ونقل پاک و مقرون به صرفه» یا (OCAT) که بهای نفت را در محدوده‌ای مقرون به صرفه ولی سودآور مدیریت خواهد کرد. («اوکات» سازمانی است ۳۰ ساله که در حوزه انرژی‌های پاک فعالیت می‌کند و از جمله اقدامات آن می‌توان کارزار ممنوعیت استفاده از روغن پالم‌دار و همچنین سوق کمیسیون اروپا به سمت مصوبه ساخت خودروهای بدون آلایندگی تا سال ۲۰۳۵ اشاره کرد.) این سازمان می‌تواند همه صادرکنندگان نفت را به سمت کاهش آلودگی و کربن‌زدایی ملزم کند. ایده‌ای که چین در سال ۲۰۱۲ آن را پیشنهاد کرد اما نادیده گرفته شد.

علاوه بر این در «قانون ضداعتماد»، اعضای اوکات به دو ابزار اولیه احتیاج دارند. اول به شبکه‌ای از ذخایر استراتژیک نفتی نیاز دارند که توانایی مدیریت قیمت را داشته باشند؛ «به‌گونه‌ای که در دوران نبود تقاضا و رکود، نفت را در ۷۰ دلار خریداری کنند و در زمانی که تقاضا اوج می‌گیرد در ۹۰ دلار روانه بازار کنند. هزینه‌های تامین این ذخایر نسبت به هزینه‌ای که نوسان بازار تحمیل می‌کنند بسیار کمتر است. مثل هر حامی مصرف‌کننده، اوکات در برابر کاهش بیش از حد قیمت یا افزایش بی‌اندازه آن مسوولیت دارد و باید آن را کنترل کند؛ اما نه با شیوه کارتل‌های نفتی.

نکته اینجاست که این تصمیم‌ها با همراهی خریداران و مصرف‌کنندگان گرفته می‌شود نه فقط با همراهی تولیدکنندگان. اوکات برای اینکه موفق شود به متحدان تولیدکننده نیز نیاز دارد؛ اعضایی از اوپک پلاس که با ثبات قیمتی و بهایی بازارمحور موافق هستند. همچنین اوکات می‌تواند ذخایر خود را از نفتی پر کند که کمترین آلودگی برای آب‌وهوا و اقلیم را داشته باشد. این اقدام می‌تواند به عنوان مشوقی برای تولیدکنندگان نفت عمل کند که محصولی با کمترین آلودگی داشته باشند.»

از بازار شیل آمریکا به عنوان بازار تولیدکننده نوسان یاد می‌کنند، زیرا رقابت در آن به‌شدت بالاست و توانایی به اوج رساندن یا به زمین زدن محصولات را دارد. «این خاصیت آن را به ایده‌آلی مناسب برای مدیریت ثبات بازار تبدیل کرده است، اما به پاکسازی احتیاج دارد، مخصوصا حوزه تولید پرمین تگزاس که بیش از یک قرن مشغول حفاری است. به‌محض اینکه انحصار و مونوپولی جایگزین رقابت در بازار نفت شود، عربستان سعودی و روسیه به عنوان بازیگران عمده به صحنه بازخواهند گشت؛ با این تفاوت که دیگر در تعیین بهای نفت بازه قیمتی کشورهای عضو اوکات لحاظ نمی‌شود.» اطلاعات بازارهای سرمایه نشان می‌دهد در چشم‌انداز بلندمدت، کشورهای اوکات باید سرمایه‌گذاری روی خودروهای الکتریکی را افزایش دهند. این اقدام سقوط تقاضای نفت را، درحالی که پیش‌بینی‌ها مبنی بر روند افزایشی است، بیمه می‌کند و بعد به کاهش قیمت ادامه می‌دهد. درصورت افزایش سرمایه‌گذاری کشورهای مصرف‌کننده در حوزه خودروها و حمل‌ونقل الکتریکی، این اتفاق زودتر محقق خواهد شد.

به‌طور خاص در آمریکا و اتحادیه اروپا، سیاست‌های پوسیده، موانع مالیاتی ایجاد کرده‌اند که ساخت نیروگاه‌های عظیم بادی و خورشیدی را متحمل هزینه‌های اضافه کرده است. حتی جو مکین، سناتور ویرجینیای غربی، به‌دنبال طرح‌های تشویقی و کمکی برای اشتراک‌ها و مصرف‌کنندگانی است که از انرژی بادی و خورشیدی استفاده می‌کنند. تقاضای نفت یک‌شبه از بین نمی‌رود اما عرضه و پشتیبانی از بازار رقابتی نفت می‌تواند بهای آن را تعدیل کند. به اضافه ادامه سرمایه‌گذاری‌های قدرتمند در حوزه حمل‌ونقل الکتریکی، اوکات می‌تواند پایان عصر نفت را زودتر از موعد رقم بزند که در انتقال سیستم حمل‌ونقل از سوخت‌های فسیلی به الکتریکی در تامین انرژی مشکلی ایجاد نخواهد شد. این امر می‌تواند سریع اتفاق بیفتد؛ سریع‌تر از هر راه‌حل دیگر برای کاهش قیمت نفت و تعقیب ثبات بهای نفت. این فقط کشورهای ثروتمند نیستند که از سیاست‌های اوپک پلاس در برابر بهای نفت ناراضی هستند. اقتصاد کشورهای درحال توسعه با هر قدم بهای نفت به سمت ۱۰۰ دلاری شدن، فشرده و کوچک‌تر می‌شود. ویلیام روتو، رئیس‌جمهور تازه کنیا، درباره نوسانات اخیر بازار گفته بود: «سوخت‌های فسیلی نقطه برابر آزادی هستند.» به‌نظر می‌رسد زمان عرضه نفت مقرون به صرفه، با قیمتی پایدار و مدیریتی شفاف به بازار فرارسیده است. اوپک پلاس باید «جایگزین شود زیرا نمی‌توان به روسیه و عربستان سعودی اعتماد و تکیه کرد».

خبر

احتمال بازتعریف فرمول نرخ خوراک پتروشیمی

تسنیم: دبیرکل انجمن صنفی کارفرمایی صنعت پتروشیمی از احتمال بازنگری در فرمول نرخ خوراک پتروشیمی‌ها خبر داد و گفت: با تشکیل اولین کنسرسیوم پتروشیمی‌ها برای فعالیت در بخش بالادستی، کار روی سه میدان گازی خارتنگ، گردان و پازن آغاز شده است. احمد مهدوی ابهر، دبیرکل انجمن صنفی کارفرمایی صنعت پتروشیمی، در خصوص جلسه اخیر فعالان صنعت پتروشیمی با وزیر نفت که در حضور تعدادی از نمایندگان مجلس شورای اسلامی برگزار شد، گفت: مدت‌زمان مدیدی بود که تقاضای برگزاری جلسه‌ای مشترک با وزیر نفت برای بیان چالش‌ها و مسائل پیرامون صنعت پتروشیمی کشور را داشتیم که بالاخره این جلسه در هفته گذشته برگزار شد.

او افزود: در این جلسه، وزیر نفت به‌دلیل حضور تیمی از کشور روسیه در وزارت نفت، با تاخیر در جمع فعالان پتروشیمی حاضر شد؛ اما پیش از حضور وزیر، معاون وی در جریان توضیحات و مسائل پتروشیمی‌ها قرار گرفت؛ در این نشست همچنین نمایندگانی از مجلس شورای اسلامی، اعضایی از کمیسیون صنایع مجلس و رئیس کمیته پتروشیمی حضور داشتند.

دبیرکل انجمن صنفی کارفرمایی صنعت پتروشیمی تصریح کرد: در این جلسه عنوان کردیم در خصوص فرمول تعیین نرخ خوراک پتروشیمی‌ها، به وجود هاب‌های اروپایی انتقاد داریم که در این زمینه مقرر شد جلسات بررسی این فرمول با حضور فعالان صنعت پتروشیمی برگزار شود و احتمال اصلاح آن وجود دارد.

او افزود: البته ما دنبال این نیستیم که وقتی قیمت محصول بالا می‌رود، قیمت خوراک ثابت بماند، بلکه باید فرمول به گونه‌ای اصلاح شود که قیمت خوراک متناسب با قیمت محصول تعیین شود، نه اینکه متاثر از نرخ هاب‌های اروپایی باشد.

او ادامه داد: تشکیل کنسرسیوم‌های جدید برای توسعه فعالیت پتروشیمی‌ها در بخش بالادستی در دستور کار قرار دارد و با توسعه این میادین گازی، اولویت گاز تولیدی، تخصیص به واحدهای پتروشیمی است.

دبیرکل انجمن صنفی کارفرمایی صنعت پتروشیمی با انتقاد از لیست مواد خام و نیمه‌خامی که مشمول مالیات بر صادرات شده‌اند، گفت: در این لیست، که مجلس شورای اسلامی آن را تندتر کرده، برخی مواد قرار دارند که باید از این لیست حذف شوند.

او افزود: این لیست باید مورد بازنگری قرار گیرد. ما معتقدیم اگر موادی در حال صادرات هست که امکان تبدیل آن به محصولی با ارزش افزوده بالاتر در داخل وجود دارد، آن را مشمول تعرفه کنید؛ اما برخی موادی که مشمول مالیات شده‌اند، عملا با نبود شرایط تبدیل به محصول با ارزش افزوده بیشتر در داخل مواجه‌اند.

مهدوی ابهر خاطرنشان کرد: مثلا متانول و اوره در این لیست آورده شده، درحالی که اوره فقط می‌تواند برای کشاورزی مورد استفاده قرار گیرد و آن مقدار جزئی که برای تولید کریستال ملامین استفاده می‌شود نیز داخل کشور تخصیص پیدا می‌کند؛ محصول نیمه‌خام آمونیاکی است که تبدیل به اوره می‌شود.

وی ادامه داد: اتیلن مواد نیمه‌خام است اما نمی‌توان پلی‌اتیلن را نیمه‌خام دانست، یا متانول را می‌شود به MTO تبدیل کرد. اما آیا سرمایه یا لایسنس آن را در اختیار داریم؟

دبیرکل انجمن صنفی کارفرمایی صنعت پتروشیمی با بیان اینکه در تهیه لیست مواد مشمول حذف معافیات مالیاتی، کار کارشناسی صورت نگرفته، گفت: با استناد به این مساله، مزایای مناطق آزاد و ویژه تجاری را نیز از فعالان این صنعت گرفته‌اند و این کار فقط به سود رقبای منطقه‌ای مثل سابیک عربستان و شرکت‌های کره‌ای خواهد بود.

صبا فولاد خلیج فارس
Saba Steel

آگهی مزایده فروش بریکت گرم آهن اسفنجی (صبا فولاد خلیج فارس) شماره ۰۷۱

شرکت صبا فولاد خلیج فارس در نظر دارد میزان ۳۰ تا ۵۰ هزار تن (بنا به درخواست خریدار) بریکت گرم آهن اسفنجی را به صورت فله و تحویل روی عرشه کشتی (FOB) بندر شهید رجایی با مشخصات اعلامی به فروش رساند. لذا در صورت تمایل جهت دریافت اسناد مزایده به وب سایت شرکت صبا فولاد خلیج فارس به آدرس WWW.SABASTEEL.CO مراجعه و پیشنهاد خود را حداکثر تا ساعت ۱۲:۰۰ مورخ ۱۴۰۱/۰۸/۲۶ مطابق با اسناد مزایده ارسال فرمایید.

شرکت پالایش نفت کرمانشاه (سهامی عام)

آگهی تجدید مناقصه عمومی (دو مرحله‌ای)
شماره مناقصه: RKP-1401159045-KM/S-06
خرید ۵ قلم گیج گلاس مغناطیسی (Magnetic Gauge Glass)

نوبت اول

شرکت پالایش نفت کرمانشاه در نظر دارد ۵ قلم کالای تقاضا را با مشخصات و شرایط کلی مندرج در اسناد مناقصه مذکور خریداری نماید.
۱. نام و نشانی مناقصه گذار: شرکت پالایش نفت کرمانشاه واقع در بلوار شهید دکتر بهشتی، روبه‌روی پارک شاهد، اداره بازرگانی، تلفن: ۳۱۴۹۷۶۰۶-۰۸۳ و فاکس: ۳۱۴۹۷۵۹۶-۰۸۳
۲. نوع، کمیت و کیفیت کالا: خرید ۵ قلم گیج گلاس مغناطیسی (Magnetic Gauge Glass)، شرح کامل آن در آدرس اینترنتی www.korc.ir قید شده است.
۳. نوع و مبلغ تضمین: ضمانت نامه معتبر بانکی به مبلغ ۱۱۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال یا واریز وجه نقد به شماره حساب (شبای) IR ۹۵۰۱۸۰۰۰۰۰۰۰۰۰۱۸۲۸۰۵۴۶۵۸ این شرکت نزد بانک تجارت شعبه نفت.
۴. محل، زمان و مهلت دریافت اسناد: اداره بازرگانی، ۲۰ روز بعد از چاپ آگهی نوبت دوم تا تاریخ ۱۴۰۱/۰۹/۲۰
۵. زمان بازگشایی پیشنهاد فنی: ۱۴۰۱/۰۹/۲۳ و زمان بازگشایی پاکت مالی حداکثر تا تاریخ ۱۴۰۱/۱۰/۲۲
۶. شرکت پالایش نفت کرمانشاه این حق را برای خود محفوظ می‌دارد که در رد تمام یا تعدادی از پیشنهادات بدون ذکر علت مختار است.

روابط عمومی و امور بین‌الملل

شرکت ملی پست جمهوری اسلامی ایران

مناقصه عمومی یک مرحله‌ای توزیع بسته و امانات پستی در سطح شهرستان قدس از توابع منطقه پستی شمال غرب تهران

شرکت ملی پست جمهوری اسلامی ایران در نظر دارد مناقصه عمومی یک مرحله‌ای توزیع بسته و امانات پستی در سطح شهرستان قدس از توابع منطقه پستی شمال غرب تهران را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به شماره ۲۰۰۱۰۰۳۰۶۷۰۰۰۰۴۹ برگزار نماید.
کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه‌گران و بازگشایی پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد. لازم است مناقصه‌گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت‌نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.

تاریخ انتشار مناقصه در سامانه:	روز شنبه	تاریخ ۱۴۰۱/۰۸/۲۱
مهلت زمانی دریافت اسناد مناقصه از سایت:	ساعت ۱۹ روز چهارشنبه	تاریخ ۱۴۰۱/۰۸/۲۵
مهلت زمانی ارائه پیشنهاد:	ساعت ۱۷ روز یکشنبه	تاریخ ۱۴۰۱/۰۹/۰۶
زمان بازگشایی پاکت ها:	ساعت ۸ روز دوشنبه	تاریخ ۱۴۰۱/۰۹/۰۷

اطلاعات تماس دستگاه مناقصه‌گذار جهت دریافت اطلاعات بیشتر در خصوص اسناد مناقصه و ارائه پاکت‌های الف: به آدرس- تهران - خیابان شریعتی- نرسیده به پل سیدخندان- ورودی شماره ۲۱ مجموعه وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات- ساختمان مرکزی شرکت ملی پست - طبقه سوم - دبیرخانه کمیسیون معاملات ارسال نمایند.
متقاضیان می‌توانند جهت دریافت اطلاعات فنی و کارشناسی از طریق شماره تلفن ۰۹۱۲۳۴۳۷۶۹۹ با آقای صمدپور، تماس حاصل فرمایند.
اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه: مرکز تماس: ۴۱۹۳۴ - ۰۲۱

شناسه آگهی: ۱۴۰۷۰۸۷ م الف ۳۰۹۷

Scanned with CamScanner